

๑. ชื่อโครงการ : โครงการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ความรู้ด้านกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานให้แก่บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่น

๒. หลักการและเหตุผล/ที่มาของโครงการ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องดำเนินโครงการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ความรู้ด้านกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน สำหรับบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่น เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจด้านกฎหมาย ระเบียบ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้แก่ บุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่น เพื่อให้การบริหารงาน และปฏิบัติงานเป็นไปอย่างถูกต้องชอบธรรม ไม่เลือกปฏิบัติเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน

๓. วัตถุประสงค์

๑) เพื่อให้บุคลากร ผู้บริหาร และสมาชิกสภาท้องถิ่น ได้เพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒) เพื่อพัฒนาศักยภาพบุคลากร ผู้บริหาร และสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้มีความพร้อมในองค์ความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้อง เป็นแนวทางปฏิบัติหน้าที่และบริหารราชการ

๓) เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารงานโดยยึดอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ในการปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัดด้วยความชอบธรรม คำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของประชาชน และผู้มีส่วนได้เสีย

๔. กลุ่มเป้าหมาย

บุคลากร ผู้บริหาร และสมาชิกสภาท้องถิ่น

๕. วิธีดำเนินการ

๑) จัดทำโครงการ/แผนงานและขออนุมัติดำเนินโครงการ/แผน ต่อผู้บริหาร

๒) กำหนดกรอบเนื้อหาสาระในการส่งเสริมความรู้ด้านกฎหมาย ระเบียบ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง สำหรับบุคลากร ผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่น

๓) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ความรู้ด้านกฎหมาย ระเบียบ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องสำหรับบุคลากร ผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่นผ่านทางช่องทางที่หลากหลาย เช่น เว็บไซต์ สื่อสังคมออนไลน์ บอร์ดประชาสัมพันธ์ จดหมายข่าว เป็นต้น

๔) ประเมินผลและสรุปผลการดำเนินการ

๕) รายงานผลการดำเนินการ

๖. ระยะเวลาดำเนินการ

ช่วงเดือนตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๗ - เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๘

๗. งบประมาณดำเนินการ

- ไม่ใช้งบประมาณ -

๘. ผู้รับผิดชอบโครงการ

งานนิติการ สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลบึงหวาย

๙. ผลผลิต/ผลลัพธ์

ผลผลิต

๑) มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ความรู้ด้านกฎหมาย ระเบียบ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องสำหรับบุคลากร ผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่นผ่านทางช่องทางหลากหลาย เช่น เว็บไซต์ สื่อสังคมออนไลน์ บอร์ดประชาสัมพันธ์ จดหมายข่าว เป็นต้น

๒) บุคลากร ผู้บริหาร และสมาชิกสภาท้องถิ่น มีองค์ความรู้ด้านกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติหน้าที่และบริหารราชการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (สำรวจโดยแบบทดสอบ/แบบประเมินผล)

ผลลัพธ์

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบริหารงานโดยยึดอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับในการปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัดด้วยความชอบธรรม คำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของประชาชน และผู้มีส่วนได้เสีย (สำรวจโดยใช้แบบประเมินติดตามผล/แบบสอบถามประชาชน

(ลงชื่อ) (ผู้เขียนโครงการ)
(นางสาวชนิษฐา หงษ์เกตุ)
ผู้ช่วยนิติกร

(ลงชื่อ) (ผู้เสนอโครงการ)
(นางสิริรัตน์ บัณฑิตถาวร)
หัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบึงหวาย

(ลงชื่อ) (ผู้เห็นชอบโครงการ)
(นายเศรษฐรงค์ นพรัตน์จิรกุล)
รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบึงหวาย

(ลงชื่อ) ศติพนา (ผู้เห็นชอบโครงการ)
(นางสาวลักขณา บุตรแสนคม)
รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบึงหวาย

(ลงชื่อ) ศรชัย (ผู้เห็นชอบโครงการ)
(นายศรชัย นัยบุตร)
รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบึงหวาย

(ลงชื่อ) ศิรินทร (ผู้อนุมัติโครงการ)
(นายดิเรก ธิงชัย)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบึงหวาย

ประชาสัมพันธ์
โดย
องค์การบริหารส่วนตำบลบึงหวาย

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรา ๑๒๘

ห้ามเจ้าพนักงานของรัฐรับทรัพย์สิน
หรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้

Organic Act on Anti-Corruption B.E. 2561 (2018)
Section 128

ทำไมต้องห้าม

เจ้าพนักงานของรัฐรับทรัพย์สิน
หรือประโยชน์อื่นใด
อันอาจคำนวณเป็นเงินได้

กฎหมายกำหนดให้การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดของเจ้าพนักงานของรัฐเป็นความผิด เนื่องจากการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดของเจ้าพนักงานของรัฐอาจทำให้ประชาชนหรือสังคมเกิดความเคลือบแคลงสงสัยได้ว่าจะมีการใช้อำนาจหน้าที่หรือการดำเนินการใด ๆ เพื่อเอื้อประโยชน์แก่ผู้ให้ทรัพย์สินนั้นหรือไม่ ทำให้เกิดความไม่เชื่อมั่นต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้น แม้ว่าในความเป็นจริงเจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้นได้รับมาจริง โดยมีได้มีการใช้อำนาจหน้าที่หรือดำเนินการใด ๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ให้ทรัพย์สินนั้นก็ตาม แต่การจะพิสูจน์ให้ประชาชนสิ้นสงสัยนั้นกระทำได้ยาก และอาจนำไปสู่การทุจริตในรูปแบบของการรับสินบน โดยใช้อำนาจหน้าที่หรือใช้ดุลยพินิจเพื่อเอื้อประโยชน์แก่ผู้ให้ทรัพย์สิน

ความแตกต่างระหว่าง

การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด กับ การรับสินบน

ความผิดในเรื่องของการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดนั้น เมื่อมีการรับทรัพย์สินที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดไว้ก็จะเป็นความผิดทันที โดยที่เจ้าพนักงานของรัฐนั้นจะใช้หรือไม่ใช้อำนาจหน้าที่ก็ตาม แต่หากเป็นการรับเพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งหน้าที่นั้น ๆ ก็จะเป็นความผิดในเรื่องของการรับสินบนได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด	การรับสินบน
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๒๘ ได้กำหนดไว้ว่า ห้ามมิให้เจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้จากผู้ใด...	ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ ได้กำหนดไว้ว่า ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน... ๑) เรียก ๒) รับ ๓) ยอมจะรับ ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่ง ไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษ...
ตัวอย่าง นาย ก. เจ้าพนักงานของรัฐใช้อำนาจในตำแหน่งโดยชอบว่าจ้างนาย ข. เป็นผู้ก่อสร้างอาคารให้แก่ทางราชการ และมีการทำสัญญาไปเรียบร้อยแล้ว นาย ข. ตีใจที่ได้เป็นผู้รับเหมาก่อสร้างนั้น จึงนำเงินจำนวนหนึ่งไปมอบให้แก่ นาย ก. โดยนาย ก. ได้รับเงินจำนวนนั้นไว้ กรณีนี้ นาย ก. ไม่มี ความผิดฐานรับสินบน เพราะนาย ก. ไม่ได้เรียกรับทรัพย์สินจาก นาย ข. และไม่ได้มีการใช้อำนาจหน้าที่เพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่ นาย ข. แต่ นาย ก. จะมีความผิดในเรื่องการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด	ตัวอย่าง นาย ก. เป็นเจ้าพนักงานของรัฐ มีอำนาจหน้าที่พิจารณาที่จะว่าจ้างผู้รับเหมาก่อสร้างเป็นผู้ก่อสร้างอาคารให้แก่ทางราชการ แต่ก่อนทำสัญญา นาย ก. ได้รับเงินจำนวนหนึ่งจาก นาย ข. จึงได้เชิญนาย ข. มาทำสัญญาให้ได้เป็นผู้รับเหมาก่อสร้างนั้น กรณีนี้ นาย ก. จะมีความผิดฐานรับสินบน เพราะนาย ก. รับทรัพย์สินสำหรับตนเองโดยมิชอบ และได้มีการใช้อำนาจหน้าที่เพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่ นาย ข. เข้าเป็นผู้รับเหมาก่อสร้างโดยเห็นแก่ประโยชน์จากทรัพย์สินที่ได้รับมาจากนาย ข. และยังมี ความผิดในเรื่องการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดด้วย

หากเจ้าพนักงานของรัฐ

ฝ่าฝืนจะต้องรับโทษ ดังนี้

	การรับทรัพย์สิน/ประโยชน์อื่นใด	การรับสินบน
กฎหมายที่บังคับใช้	- พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๒๘	- ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ (ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ)
ผู้ที่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมาย	- เจ้าพนักงานของรัฐทุกตำแหน่ง - ผู้ซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐยังไม่ถึง ๒ ปี	- เจ้าพนักงาน/สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ/สมาชิกสภาจังหวัด/สมาชิกสภาเทศบาล
ลักษณะของการกระทำ ความผิด	- รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้	๑) เรียก ๒) รับ ๓) ยอมจะรับ ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ - เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่ง ไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่
โทษ	- จำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	- จำคุกตั้งแต่ ๕ - ๒๐ ปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ ๑๐๐,๐๐๐ - ๕๐๐,๐๐๐ บาท หรือประหารชีวิต

การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดควรพิจารณา ดังนี้

๑ มีกฎหมายให้รับได้หรือไม่?

มี
กฎหมายให้รับได้

สามารถ
รับได้

๒ เป็นการรับโดยธรรมจรรยาหรือไม่?

ใช่

ไม่ใช่

มีความผิด

เป็นการรับจาก
บุพการี/ผู้สืบสืบทอด/ญาติ

มีมูลค่าเหมาะสม
ตามฐานะของผู้ให้

เป็นการรับจาก
บุคคลที่ไม่ใช่ญาติ

ไม่เกิน
๓,๐๐๐ บาท

เป็นการรับจากการให้ทั่วไป
โดยไม่เจาะจงผู้รับ

หากเกิน ๓,๐๐๐ บาท

มีความจำเป็นอย่างอื่นที่ต้องรับไว้

ต้องรายงานต่อผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงาน

ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าพนักงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๓

รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดเกิน ๓,๐๐๐ บาท จะต้องทำอย่างไร?

หากเจ้าพนักงานของรัฐมีการรับทรัพย์สินเกิน ๓,๐๐๐ บาท โดยมีความจำเป็นอย่างอื่นที่ต้องรับไว้เพื่อเป็นการรักษาไมตรี มิตรภาพ หรือความสัมพันธ์อันดี จะต้องดำเนินการ ดังนี้

๑ ต้องแจ้งรายละเอียดตามแบบฟอร์มที่กำหนดภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับทรัพย์สินต่อผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงาน หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนแล้วแต่กรณี*

๒ ผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงาน หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนวินิจฉัยว่าจะให้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดนั้นหรือไม่

๓ หากมีคำสั่งว่าไม่สมควรรับไว้ก็ให้ส่งคืนทรัพย์สินนั้นแก่ผู้ให้โดยทันที หรือหากไม่สามารถคืนได้ ให้ส่งมอบเป็นสิทธิของหน่วยงานโดยเร็ว

* เจ้าพนักงานของรัฐตำแหน่งต่าง ๆ จะต้องรายงานการรับทรัพย์สินต่อใคร?

ผู้มีหน้าที่รายงานการรับทรัพย์สิน

๑. เจ้าพนักงานของรัฐ
๒. หัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวงหรือเทียบเท่า/กรรมการ หรือผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ
๓. ผู้บริหาร/รองผู้บริหาร/ผู้ช่วยผู้บริหาร/สมาชิกสภาท้องถิ่น
๔. ประธานและกรรมการขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ/ผู้ดำรงตำแหน่งที่ไม่มีผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจถอดถอน
๕. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร/สมาชิกวุฒิสภา

แจ้งรายละเอียด
ข้อเท็จจริง
ตามแบบฟอร์ม
ที่กำหนด
ภายใน ๓๐ วัน
นับแต่วันที่ได้รับ
ทรัพย์สินต่อ...

ผู้มีอำนาจพิจารณา

๑. หัวหน้าส่วนราชการ/ผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ
๒. ผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน
๓. ผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน
๔. คณะกรรมการ ป.ป.ช.
๕. ประธานสภาผู้แทนราษฎร/ประธานวุฒิสภา

มาตรา ๑๒๘

ห้าม เจ้าพนักงานของรัฐตำแหน่งใดบ้าง

เจ้าพนักงาน
ของรัฐทุกคน

ผู้ซึ่งพ้นจากการเป็น
เจ้าพนักงานของรัฐ
ยังไม่ถึง ๒ ปี

ห้าม เจ้าพนักงานของรัฐทำอะไร

ห้ามรับ

ทรัพย์สิน + ประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้

ประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ หมายถึง สิ่งที่มีมูลค่า ได้แก่ การลดราคา การรับความนับถือ การรับบริการ การรับการฝึกอบรม หรือสิ่งอื่นใดในลักษณะเดียวกัน

ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับ
ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยา
ของเจ้าพนักงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๓

แบบรายงานทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด
อันอาจคำนวณเป็นเงินได้

ประชาสัมพันธ์
โดย

องค์การบริหารส่วนตำบลบึงทวาย

